

равноправно са основним уставним текстом, а то су Закон о Риксдагу од 1866. Закон о наслеђивању од 1810. који је регулисао редослед долажења на престо чланова краљевске куће Bernadotte као и Закон о слободи штампе од 1949. Слично је било и у бившој Чехословачкој где је поред Устава од 1960. у важности било још шест посебних уставних закона донетих у периоду 1968-1970. којим је Устав делимично допуњен односно измењен.

И за нашу Југославију из периода 1953-1963. је била карактеристична оваква ситуација где је у важности било више уставних докумената. Наш уставни систем у то време је био дело једног уставног дуализма и компромиса. Поред Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења ФНРЈ и савезним органима власти од 1953. у важности су били и неукинати делови Устава ФНРЈ од 1946. (главе од I-V) као и Закон о судовима од 1954. који је садржавао уставна начела у судовима.

б) Другу групу земаља са некодификованим уставом чине оне код којих постоје различити акти, али се они нити називају уставом нити се одликују већом правном снагом од обичних закона, већ се од њих разликују само по томе што регулишу поједина уставна питања. То је случај са Уставом Израела који се састоји из петнаест различитих докумената (закона) донетих у периоду 1948-1965. У ту групу спадају и неке друге земље као Канада, Нови Зеланд, Шри Ланка и др., које своје уставно уређење по узору на Велику Британију изводе из некодификованог устава.

Према начину доношења устава разликују се три врсте устава и то је следећа њихова подела:

## 2. Октроисани уставни пактови и народни уставни пактови

Ова подела има више историјски значај и није више актуелна јер се уставни пактови све мање разликују по критеријуму ко их доноси. Гледано историјски, могу да се уоче две потпуно различите уставне традиције: слободарска и неслободарска. У овој првој, лебаралној, демократској и правној европској, устав је ограничење сваке власти, али и утемељење и јемство слободе, а у другој (неслободарској) изражава самодржавље, тиранију и неслободу. Ови други уставни пактови су оличење самовоље власти и непоштовања закона и људских слобода, синоним за режим једне